

Wat telt is wat je er mee doet Koen Van Den Broeck

De grote revelatie was voor mij Californië en in het bijzonder Death Valley. De zon schijnt daar zo fel dat de kleuren intenser en de schaduwen dieper zijn. De contrasten zijn dan scherp, bergen en zandvlakten scheppen structuur. Je krijgt een gevoel van eindeloosheid. De ervaring die ik er had, ligt aan de basis van veel van mijn schilderijen. Maar inspiratie kan je overal krijgen. Het hangt uiteindelijk ook niet van de plek af. Wat telt is, wat je er mee doet.

Neem nu Roger Raveel. Heel zijn leven heeft hij geschilderd in een dorp aan de Leie. Het heeft hem niet belet om internationale stromingen zoals de pop-art of het minimalisme op zijn manier te verwerken en een verrassend origineel oeuvre tot stand te brengen

Een kunstenaar moet zijn veilige zone durven verlaten en risico's nemen. Ik zou nog jaren stoepbranden kunnen blijven schilderen, ze zijn erg in trek. Maar ik doe nu even andere dingen. Het gaat mij ook niet zozeer om de onderwerpen die ik schilder, maar om de beeldtaal die ik ervoor gebruik. Ik probeer als schilder mijn eigen weg te gaan en geen enkele hype te volgen. Tegelijk zit mijn werk vol kunsthistorische referenties aan grote figuren als Matisse, Philip Guston of Willem de Kooning. Dat wordt herkend. Een liefhebber zei me ooit: alles wat in jouw schilderijen zit, hebben we al eens gezien, maar nog niet op jouw manier.

Het schilderen is de basis van alles in kunst.

Terwijl we teruggaan, staat de kunstenaar stil bij een paar barsten in een geasfalteerde weg. Het is een motief dat hij vaak geschilderd heeft in zijn crack paintings. Wat bekoort hem daarin? 'Het zijn vrije vormen. De barsten zijn op natuurlijke manier ontstaan. Ze zijn niet berkend of geconstrueerd, de vorm is puur toeval. Er zit ook veel schaduw in, daar hou ik van. Schaduwen hebben een eigen logica.

Zo zie je maar dat een kunstenaar anders naar dingen kijkt.

Koen Van Den Broeck in De Standaard zaterdag 6 juli